

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.II.37.572/2014/4.szám

A Kúria az Ügyész (eljáró ügyészi szerv: Legfőbb Ügyészség, 1055 Budapest, Markó u. 16.) felperesnek a Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság alperes ellen közbeszerzési határozat felülvizsgálata iránt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 28.K.31.192/2013. számon megindult és a Fővárosi Törvényszék 2014. január 21. napján meghozott 3.Kf.650.230/2013/7. számú ítélettel befejezett perben, mely perbe a felperes pernyertessége érdekében beavatkozott a B Ügyvédi Iroda által képviselt, a jogerős ítélet ellen az alperes által 17. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 3.Kf.650.230/2013/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A le nem rótt 101.000 (száz-egyezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A perben nem szereplő ajánlatkérő által kiírt a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) IV. fejezete szerinti nyílt közbeszerzési eljárásban mások mellett egy konzorcium is nyújtott be ajánlatot, amelynek vezető tagja a Z Kft. (a továbbiakban: Kft.), tagja K Zrt. (a továbbiakban: Zrt.) volt. Az ajánlatkérő a konzorcium ajánlatát érvénytelennek nyilvánította, amely ellen a konzorcium jogorvoslati kérelmet nyújtott be. A jogorvoslati kérelmet benyújtó kérelmező személyére vonatkozóan, az alperes által kiadott hiánypótló felhívásra a konzorcium került kérelmezőként megjelölésre, továbbá benyújtásra került a konzorciumi szerződés és a képviseleti megállapodás is.

Az alperes a 2010. augusztus 3-án kelt D.499/26/2010. számú határozatával a jogorvoslati kérelemnek részben helyt adott, megállapította, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 81.§ (1) és (3) bekezdését, 83.§ (2) bekezdését, 91.§ (1) bekezdését, ezért az eljárást lezáró döntést megsemmisítette, ezt meghaladóan a jogorvoslati kérelmet elutasította. Az ajánlatkérőt 1.000.000 forint pénzbírság megfizetésére kötelezte, a kérelmezővel szemben a Kbt. 96/B.§ (1) bekezdésének megsértése miatt 10.000 forint bírságot szabott ki.

A beavatkozó kezdeményezésére az Ügyész 2013. január 14-én kelt T.K.5091/2012/2-I. számú felhívásával indítványozta az alperesi határozat visszavonását. Az alperes nem értett egyet a felhívással, ezért az Ügyész keresetet nyújtott be az alperesi határozat hatályon kívül helyezése és az alperes új eljárásra kötelezése iránt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. Kifejtette, hogy az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 29.§ (2) bekezdése második fordulata alapján az Ügyész a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 142.§ (1) bekezdése alapján a határozat jogerőre emelkedésétől számított 5 éven belül jogosult volt ügyészi felhívással élni, a felhívás nem késett el. A jogorvoslati kérelmet egyértelműen a konzorcium nevében nyújtotta be a vezető tag. A konzorcium azonban nem önálló jogalany, jogorvoslati kérelem benyújtására nem jogosult, amelyen a konzorciális szerződés megkötése sem változtat. Mivel joghatályos jogorvoslati kérelem benyújtásra nem került, ezért az alperes érdemben jogorvoslati eljárást nem is folytathatott volna le.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, melyet elbírálva a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyó döntést hozott, kifejtve, hogy az elsőfokú bíróság mind az eljárásjogi kifogás tekintetében, mind az ügy érdemében helytállóan döntött, ezért az elsőfokú ítéletet helyes indokaira tekintettel hagyta helyben.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben mindkét fokú ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elkésettség címén történő elutasítását, másodlagosan a kereset alaptalanság címén való elutasítását kérte. Álláspontja szerint az Ütv. 29.§ (2) bekezdés második fordulata helyett az első fordulat alkalmazható az ügyészségi felhívás benyújtására nyitva álló határidő számítására, így a határozat jogerőre emelkedésétől számított legfeljebb egy éven belül élhetett volna felhívással az Ügyész. A felhívás e határidőn túl került

benyújtásra, ezért az elkésett.

Az ügy érdemében kifejtette, hogy iratellenes a megállapított tényállás, mert a jogorvoslati kérelmet a vezető tag a konzorcium nevében és képviselőjében eljárva nyújtotta be. A konzorcium tagjai megállapodásban döntöttek a jogorvoslati kérelem benyújtásáról, a vezető tag a másik tag felhatalmazásával járt el, ezért álláspontja szerint közömbös az, hogy a konzorcium rendelkezik-e ügyfélképességgel, hisz a jogorvoslati kérelmet jogalanyisággal rendelkező, a közös ajánlattevők erre meghatalmazott képviselője terjesztette elő és mindkét konzorciumi tag élni kívánt a jogorvoslati jogával. Minderre tekintettel csak adminisztratív, technikai kérdés az, hogy a jogorvoslati kérelemben a közös ajánlattevők konzorciumként vagy közös kérelmezőként kerültek-e feltüntetésre.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül. Megállapította, hogy a Kbt. 323.§ (1) bekezdése értelmében jogorvoslati kérelmet nyújthat be az olyan ajánlattevő, akinek jogát vagy jogos érdekét a Kbt.-be ütköző tevékenység vagy mulasztás sérti vagy veszélyezteti. A jogorvoslati kérelemben kérelmezőként a konzorcium került feltüntetésre, amelyet a hiánypótlási felhívást követően is megerősítettek kérelmezői minőségében. A konzorcium azonban nem rendelkezik ügyfélképességgel, nem önálló jogalany, a Kbt. 323.§ (1) bekezdése szerinti jogorvoslati kérelem benyújtására nem jogosult. A konzorcium tagjai által kötött konzorciális szerződés sem jelentette azt, hogy a konzorcium tagjainak jogi helyzete megváltozott volna, illetve a konzorciumnak a közbeszerzési eljárásban ügyféli minősége létesült volna. Az ügyféli minőség a konzorcium tagjait illeti meg, azonban a jogorvoslati kérelmet nem a konzorcium tagjai nyújtották be.

Az alperes alaptalanul hivatkozott arra, miszerint közömbös az, hogy a konzorcium rendelkezik-e ügyfélképességgel. Jogorvoslati kérelem benyújtására csak a Kbt. 323.§ (1) bekezdésében megjelölt ajánlattevő jogosult. Egyáltalán nem közömbös az, hogy a közös

ajánlattevők konzorciumként vagy önállóan, saját maguk nevében nyújtanak-e be jogorvoslati kérelmet. Az alperes álláspontjával szemben ezért nem csupán adminisztratív, technikai kérdés az, hogy ki kerül a jogorvoslati kérelemben kérelmezőként feltüntetésre, mert a jogorvoslati kérelem joghatályosan csak az arra feljogosított személytől származóan terjeszthető elő. A perbeli esetben tehát helytállóan került megállapításra, hogy az arra jogosulttól származó jogorvoslati kérelem benyújtásra nem került.

A Kúria az Ütv. 29.§ (2) bekezdése második fordulata alapján megállapította, hogy ügyészségi felhívás benyújtására nyitva álló határidő - kötelezettséget megállapító határozat esetében - a Ket. 142.§ (1) bekezdésére figyelemmel a határozat jogerőre emelkedésétől számított 5 év. A perbeli esetben e határidőn belül került sor az ügyészségi felhívás benyújtására, ezért az nem késett el. Alaptalanul hivatkozott az alperes arra, hogy a perbeli határozat nem kötelezettséget megállapító határozat, mert álláspontja szerint csak a magatartásbeli kötelezettséget tartalmazó határozat minősülhet ilyennek. A Kúria az első- és a másodfokú bíróság álláspontját osztja. Az alperesi határozat pénzbeli fizetési kötelezettséget tartalmaz, ez a döntés megalapozza az Ütv. 29.§ (2) bekezdés második fordulatának alkalmazását az ügyészségi felhívás megtételére nyitva álló határidő számítása tekintetében. A Kúria nem tudta értelmezni az alperesnek az ügyészségi felhívásra nyitva álló határidő tekintetében kifejtett ügyfélegyenlőség sérelmét állító felülvizsgálati érvelését. Amennyiben a jogszabály a kötelezettséget megállapító határozatok tekintetében az általános szabálytól eltérően nem egy évet, hanem öt évet biztosít az ügyészségi felhívás megtételére, és maga a jogszabály tesz különbséget az egyes határozat-típusok között, az ügyfélegyenlőség sérelme ilyen jogszabályi rendelkezések mellett nem merülhet fel.

Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Ütv. 29.§ (2) bekezdését - annak sem első, sem második fordulatát - nem sértette meg, illetve a felülvizsgálati kérelem tartalma szerint a Pp. 206.§ (1) bekezdésének megsértése sem állapítható meg, a tényállás nem került iratellenesen megállapításra, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a másodfokú eljárásban költsége megtérítését nem kérte, ezzel ellentétes nyilatkozatot a felülvizsgálati eljárásban sem tett, ezért a Kúria a felperes részére a költség megállapítását mellőzte [Pp. 78.§ (2) bekezdés].

A személyes illetékmentes alperes a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán a felülvizsgálati kérelmén illetéket nem rótt le, az

*illetékmentességére tekintettel helyette azt a pervesztessége okán
a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a értelmében az állam viseli.*

Budapest, 2014. október 29.

**Dr. Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke,
Gizella sk. előadó bíró, Dr. Rothermel Erika sk. bíró**

Dr. Márton

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő